

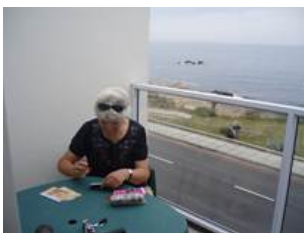

Datum	<h2 style="text-align: center;">Reisverslag Zuid Afrika 2010</h2> <p style="text-align: center;">Dit reisverslag omvat de rondreis die Lucie en ik maakten in 2010. De start begon in Kaapstad en eindigde in Kempton Park, bij onze familie.</p>		Nachtverblijf	
Za 2/10	<p>'s Morgens om ca. 07.00 uur werden we weggebracht door onze kinderen naar Schiphol. Bagage afgegeven. Het vliegtuig vertrok op tijd richting Kaapstad. Aankomst in Kaapstad om 23.00 uur. De aankomsthal was vernieuwd en alles ging vrij vlot, en liepen we als eerste door de douane. De taxi stond al klaar en reed door een verlicht Kaapstad naar ons eerste overnachtingsadres.</p>		Kaapstad Table Mountain	
Zo 3/10		<p>Het hotel was prachtig en alles was goed verzorgd. De kamer was lekker ruim met een mooie badkamer. Het Engelse ontbijt was lekker en vanuit 'onze' tuin genoten we van het uitzicht op de Tafelberg. 's Middags een wandeling gemaakt door dit deel van Kaapstad.</p>		Kaapstad Table Mountain
Ma 4/10	<p>Na een lekker ontbijt Kaapstad in gegaan. Eerst twee simkaarten gekocht maar dat nam veel tijd in beslag. Waterfront bekeken en daar de lunch gebruikt. Aan het eind van de middag onze liefstallige nicht Ineke ontmoet en we zijn met haar meegereden naar huis en daar maakte zij een heerlijk diner voor ons klaar. Aan het eind van de avond heeft ze ons weer naar huis gebracht.</p>		Kaapstad Table Mountain	
Di 5/10		<p>Om 10 uur vertrokken we naar de luchthaven voor het ophalen van de auto. Daar kregen we een splinter nieuwe Kia Sportiva mee. Daarmee naar Stellenbosch gereden. We kregen ook een GPS- apparaat mee, maar die had een sterk verouderde software. Een autokaart blijft dan wel praktisch. We zijn naar Delheim geweest en hebben daar gegeten in een prachtige tuin. Daarna naar onze bekende wijnhuis Murati. Hier kochten we behalve een fles wijn ook een heerlijke fles port. In Knorhoek aangekomen bleek het een heerlijk rustig en een te dure verblijf te zijn. Het is een 'hotel' maar dan met kleine huisjes op de wijnplaats. Je kunt daar heerlijk wandelen en is uitstekend geschikt om Stellenbosch te bezoeken. De kokkin, zie foto heeft voor ons een heerlijke lasagne gemaakt met een pepermunttaart als dessert. Dit verblijf is echt een aanrader. Alleen als je langer verblijft dan wel een grotere kamer nemen.</p> 		Stellenbosch Knorhoek
Wo 6/10	<p>Vanmorgen vroeg weer vertrokken richting Hermanus. Het hotel Windsor ligt aan de boulevard en onze kamer kijkt uit op de Indische oceaan, eigenlijk is het nog de Atlantische oceaan. Vanaf ons balkon zagen we walvissen en haaien zwemmen. Een wandeling op de boulevard en even gewinkeld. Gegeten in een Italiaans restaurant. Hotel ligt er prachtig maar je moet wel een kamer aan de zee kant nemen. Hotel zelf is verouderd maar het personeel erg vriendelijk.</p> 		Hermanus Windsor	
Do 7/10		<p>Op weg naar Swellendam, reden we over een zand weg, dwars door de bossen en heuvels met daarbij behorende dalen. De auto rijdt grandioos. In Swellendam eerst wat gedronken omdat we te vroeg waren. Ons verblijf Kaatje van de Kaap valt eigenlijk wat tegen. De eigenaars zijn erg vriendelijk maar het verblijf is minder dan we verwacht hadden. Swellendam zelf zeer de moeite waard om te bezoeken.</p>		Swellendam Rooseje van de Kaap
Vr 8/10	<p>Al weer vroeg vertrokken richting Oudshoorn. We namen de route 62 en reden door een bergpas. Door de regen en mist was dit eigenlijk een hele mooie tocht zo dwars door de bergen. De wegen zijn zeer goed. Door Oudshoorn gereden naar bestemming Buffelsdrift. Het is daar vele malen mooier dan we dachten. Een volgend bezoek zeker waard. De douche bevindt zich buiten de tent en is omheind met bamboestokken. Omdat het heerlijk warm is zijn we daar maar</p>		Oudshoorn Buffelsdrift	

		<p>direct onder gaan staan. Als we even later buiten zitten zien we nog net zes nijlpaarden het bos inlopen. Het eten was daar heerlijk. 's Avonds is het pikkedonker en kun je de hemel weer eens goed bekijken.</p>		
Za 9/10		<p>Helaas moeten we alweer weg. We gaan op weg naar Stormriver. We gaan dus weer richting de kust via de N2. Eigenlijk valt dit verblijf ons tegen. We eten aan de overkant bij Rafters. Daar kun je ook logeren en dat leek ons voor een volgende keer beter. Het eten in de Rafters was zeer goed.</p>	<p>Storm river Strom river Guest lodge</p>	
Zo 10/10	 <p>apen. Via de tafel buiten kwamen ze vechtend onze slaapkamer binnen. Tijdens het pakken en aanzetten van mijn camera maakte de vechtersbaas zich snel uit de voeten. De aangevallene bleef bloedend verschrikt in onze kamer achter. Hij keek in de spiegel en zag een toegetakeld dier, maar dat bleek hij zelf te zijn.</p> 	<p>Alweer vroeg vertrokken, want we willen op deze zondag morgen vroeg door Port Elisabeth rijden, richting Addo. Er zijn verschillende ingangen, maar na informatie te hebben ingewonnen vonden we snel de juiste ingang. Het kamp bestaat uit zo'n 15 Lodges. We kochten in een dorp even buiten Addo o.a. wat barbecue vlees zodat we lekker op de veranda konden stoken. We verblijven daar twee nachten dus de volgende avond konden we het nog eens over doen. Het weer is grandioos. Heerlijk warm en de avonden niet te warm of te koud en geen muggen. We kregen bezoek van twee vechtende muggen. We kregen bezoek van twee vechtende muggen. We kregen bezoek van twee vechtende muggen.</p>	 	<p>Addo Addo rest camp</p>
Ma 11/10		<p>Addo Addo rest camp</p>		
Di 12/10		<p>East London Harewood lodge & Hampton Court Geust lodge</p>		
Wo 13/10		<p>Na weer een heerlijk ontbijt met yoghurt, fruitsalades, pancake, muffins, egg-bacon-tomates enz. zijn we op weg gegaan naar Coffee Bay. Dit zou een vreemde reis worden. Het was te gevaarlijk zei men, niet alleen de bevolking maar ook veel vee op de weg. De weg zou zeer slecht zijn, eigenlijk onberijdbaar. Toch liggen daar twee hotels, die ook bevoorrad moeten worden. Op de N2 waren ze op veel plekken bezig met wegwerkzaamheden. Steeds moesten we wachten voor een stopbord en dat duurde vaak ca. 20 minuten. Hierna mochten wij weer verder rijden, maar na 10 km was er weer een blokkade. Het schoot niet erg op. Maar we kwamen langzamerhand bij de afslag naar Coffee Bay. Op Google Earth had ik de afslag gezien in een dorp, en op de afslag een huis met een geel reclame bord. Maar mijn GPS dacht daar anders over en stuurde mij al 10 km eerder linksaf. Daar was ik het niet met eens omdat dit slechte zandwegen waren. We vroegen het aan een Xosa-vrouw of zij de juiste afslag wist. Dat werd een lang verward verhaal maar uiteindelijk wist zij het ook niet. Dan maar doorrijden tot ik de afslag vond. De GPS liet het weer goed afweten. Foutje van Oad om met deze firma in zee te gaan. Nadat we de juiste afslag toch hadden gevonden waren we opgelucht dat de weg juist zeer goed was. Oké de weg was ca. 70 km lang maar voorlopig ging goed. De ellende begon na ca 20 km. Ineens was de weg een grote gatenkuil, waar je tussendoor moest laveren. Langs de zijkant van links van de weg naar de zijkant van rechts. Ongeloflijk zulke potholes hadden we nog niet gezien en ook niet in deze</p>		<p>Coffee Bay Ocean View</p>

hoeveelheid. Deze ellende besloeg zeker 15 km. Dat zijn 15 lange kilometers. Maar terug was geen optie. Na de 15 km werd de weg ineens weer goed berijdbaar. Wat waren we blij dat we een goede auto hadden met grote brede, nieuwe banden. Uiteindelijk

kwamen we in de buurt van Coffee Bay. Ook hier had ik op Google Earth gezien waar het hotel lag maar toch gaf mijn GPS een compleet verkeerde route aan. Ik heb dat ding maar even uitgezet. We vonden het hotel en het lag daar zoals we hadden gedacht. Het ontvangst was hartelijk en we konden kiezen uit een viertal onderkomens. Er waren geen haaien en we konden daar rustig in de Indische oceaan zwemmen. Dat liet ik mij geen twee keer zeggen en ik ben heerlijk gaan zwemmen in een kraakhelder - sterk stromende - oceaan.

In de bar kennis gemaakt met een Zuid Afrikaans echtpaar, zij kwamen uit Pietermaritzburg, en daarna met zijn vieren gaan eten.

Coffee Bay
Ocean View

Do 14/10

Na een ontbijt dat eigenlijk onwaardig is voor dit hotel, geen koffie alleen een heet waterkan met wat zakjes oploskoffie om de dag mee te beginnen, nu ja het begon al gelijk zeer goed. In het hotel waren ook twee dames van een jaar of 25 die een rondreis maakten juist in tegengestelde richting. Ik vroeg of zij zin hadden om met ons mee te gaan. We hadden een uitnodiging gekregen om de rekenmethode daar te promoten. Dat was een hele gebeurtenis. De receptioniste, een Xosa-mevrouw, had de dag van onze aankomst het rekenboek ingekeken en al verschillende opdrachten gemaakt. Zij begeleide ons naar de school met de twee jonge dames. De schoolleiding was zeer enthousiast en sprak een boodschap in.

Hieronder de link hieronder.
<http://www.youtube.com/watch?v=IGUd3bi9Y1s>

[v=IGUd3bi9Y1s](http://www.youtube.com/watch?v=IGUd3bi9Y1s)

's Middags een lange wandeling gemaakt langs de kustlijn. Het is een zeer rustig en prachtig gebied. Zeer de moeite waard. Het hotel ook, alleen het ontbijt en diner zijn niet al te best.

Vr 15/10

Tja, als de heenweg slecht is, dan zal de terugweg in die twee dagen ook niet beter zijn geworden maar nu wisten we waar het goed en slecht was. Eigenlijk ging het sneller, maar dat kan komen omdat het nu aan het begin van de dag was.

We gingen op weg naar Kokstad voor een tussenstop. We hadden geen idee wat ons te wachten stond. Halverwege de weg kwamen we in Kwazulu-Natal, waar de Zulu's wonen. Om 13.00 uur kwamen we in Kokstad aan en na even zoeken reden we de oprijlaan van 'Willowdale Lodge

Kokstad
Willowdale lodge

(www.oakpark.co.za) in, na enige tijd kwamen we bij een grote boerderij, echt een oud Engels landhuis. Binnen was het nog mooier en de mensen daar waren ook al zo vriendelijk. De kamers zagen er zeer verzorgd uit en ook de badkamer, met vloerverwarming, kwam erg positief op ons over. Jammer dat we hier maar 1 nacht bleven. Na een heerlijke wandeling, - het was trouwens koud en guur - gingen we voor het diner, even bij de openhaard zitten. Het diner was een 1 a 2 sterren toestand. Gewoon heerlijk maar vooral zo verzorgd.

Voorgerecht: geitenkaars in Coburger ham, sushi, witlof in rauwe ham. Hoofdgerecht: Koolpuree, doperwtjes met rib-eye. Toetje: plak sinaasappel met daarop ijs, slagroom met plakjes aardbeien en schuimkoekje, chocolade mouse op een koekje. Na afloop bij de openhaard een kopje koffie gedronken en toen was het alweer tijd om naar bed te gaan. Het viel ons op dat ons ritme was veranderd. We stonden vroeg op keken bijna geen tv en gingen weer vroeg naar bed.

Za 16/10

Het ontbijt was weer een hoogstandje en was tevens het einde van ons bezoek. We stonden alweer klaar om naar het volgende verblijf te gaan. Dat moest Scottsburg worden en wel in het hotel Blue Marlin. We reden met enige weemoed weer over de oprijlaan en vervolgden onze rondreis. De wegen waren goed berijdbaar en om ca. 12.00 uur kwamen we in het hotel aan. Dat viel erg tegen, nee niet het aanzicht van het hotel maar het geheel. Het was net een gevangenis.

Scottsburg
Bleu Marlin

Onze cel was eigenlijk best aardig. Maar het was zo'n ander geheel als de dag of de dagen daarvoor. De ligging van het hotel was goed maar niet bijzonder. We hadden uitzicht op de oceaan maar dan moesten we wel op onze tenen voor het raam gaan staan. Maar je gaat daar niet naar toe om uit het raam te kijken dus gingen we er op uit. We liepen door de winkelstraat naar het stand. Daar wat gegeten. We gingen ook in het hotel dineren. Wel apart. Je had een ober die je naar de tafel bracht, een ober voor de drank en een ober voor het opnemen van je menu, waarna een andere ober het weer kwam brengen. En waag het niet de ene ober in te schakelen voor een andere opdracht. ☹. Er was nog een probleem, het hotel kon de vouchers niet meer terug vinden en of we het geheel maar wilden betalen. We waren weer dolblij dat we de volgende dag verder konden. Trouwens dit is echt een hotel voor nog veel oudere mensen dan wij ☹. Het hotel zat behoorlijk vol met 80+ mensen.

Zo 17/10

Maar weer vroeg vertrokken en het bleek dat ze de voucher hadden terug gevonden en we konden zonder kosten -zelfs het diner hoefden we niet te betalen - weer vertrekken op weg naar St Lucia. Hiervoor moesten we dwars door Durban, althans via de

St Lucia

snelweg dan, maar toch wat tegen op. Maar het was zondag en in een rustig tempo van 130 km/h reden we door Durban. Midden op de snelweg bij Durban gaf de GPS aan dat ik rechtsaf moest slaan- je rijdt daar links - maar daar zat de vangrail. Wetende dat hij al meerdere keren in de fout was gegaan hebben we dat maar gelaten zoals het was en het apparaat maar even uitgezet.

Elephant Guesthouse

Elephant Guesthouse is een heel luxe – niet te luxe – B&B verblijf en een verademing na het trieste hotel Bleu Marlin. De gastheer bleek ook bij Heineken te hebben gewerkt en hij kende nog mijn vroegere baas drs. BW Drost, die later in de directie van het concern is gegaan. Na ons te hebben geïnstalleerd zijn we het dorpje ingegaan. Daar spraken we een Nederlands echtpaar dat met een busreis in st Lucia was aangekomen. We waren blij dat we onze eigen reis hadden samen gesteld. Het diner hebben we ook in het dorpje st Lucia genuttigd bij Brazna, een Braziliaans restaurant. Het was daar gezellig druk en het eten prima.

Ma 18/10

Na een zeer goed ontbijt zijn we op weg gegaan naar de boot een tocht om st Lucia te maken van ca. 2 uur. Daar zagen we de nijlpaarden, krokodillen en vele andere dieren. Na de lunch zijn we het St Lucia wildpark ingegaan waar we al snel op een neushoorn stootte die langs de weg liep te grazen. Zijn neus was iets te lang en puntig om er even snel langs te rijden.

St Lucia
Elephant Guesthouse

Na een korte tocht kwamen we bij het eindpunt van het gebied St Lucia aan, bij de Indische Oceaan. Het water was helder en we liepen over een mooi wit breed strand, met echte duinen waarop veel bomen hun wortels hadden vast gezet.

Di 19/10

Met enige weemoed namen we afscheid van dit mooie stekje. De volgende verblijfplaats was, dachten wij heel dicht bij. Ik dacht, dit is bij een Zoeloe dorp maar de GPS gaf weer een veel langere route aan dan we dachten. We hadden, zoals we steeds deden het verblijf benadert om aan te geven of alles nog goed was, of ze ons verwachtten en ik vroeg direct hoe ik moest rijden, maar dat ging in het Engels en niet gewoon Engels maar met een accent.

Hohlowane
Sungu wane Hill Game Lodge

Toch maar even geloven wat de GPS zei, maar we kwamen weer compleet verkeerd uit. Uiteindelijk na weer even bellen, de weg toch gevonden. Het lag totaal afgelegen in niemandsland. Uiteindelijk zagen we toch wat rondawels en waren we op de plaats van bestemming aangekomen. De gastheer verwelkomde ons en gaf aan dat we de enige gasten waren, maar wel zeer welkom. Onze rondawel was niet bepaald luxe. Ter verwelcoming stonden op onze slaapkamer kastje twee spuitbussen. Een voor de kakkerlakken en een voor de muggen. Welkom! De gastheer nam ons mee in zijn 4x4 drive om een rit te maken over het terrein. Hij moest regelmatig rondrijden om te zien of er geen brand was en om te zorgen dat de lokale inwoners geen dieren schoten. Er zat veel wild, vele giraffen en zebra's kwamen langs onze ogen maar ook buffels. Leeuwen zaten er niet maar wel hyena's. Dat hebben we geweten want tegen het morgen uur hoorden we de hyena's om onze rondawel huilen. Eigenlijk wel prachtig. Een paar uur later liepen allerlei soorten antilopen en apen langs ons raam. We hadden de avond daarvoor als enige gasten gegeten en dat voelde apart aan maar het diner was prima. Aan het eind van het diner vertelde de gastheer dat we vannacht alleen waren omdat zij in hun huis – ca. 5 km verderop gingen slapen.- Als er iets was moesten we maar bellen.

Wo 20/10

Met een goed gevulde maag vertrokken we uit deze oase van rust weer naar de bewoonde wereld op weg naar Piet Retief. Eigenlijk was het niet ver rijden, normaal 2 uur maar het werden er veel meer. Er werd op zoveel plaatsen aan de N2 gewerkt dat het absoluut niet opschoot. Maar we hadden de tijd en een goede auto met voldoende benzine en drinkwater. Na ca 4 ½ uur kwamen we in Piet Retief aan. Het Guesthouse Welgelegen bleek een 4 sterren hotel te zijn. Het lag er mooi maar we waren wat

Piet Retief
Guesthouse Welgelegen

moe vanwege al die wegwerkzaamheden. De kamer was mooi maar vooral de badkamer was zeer luxe. Het diner viel tegen maar we hadden geen zin om weer weg te gaan.

Do 21/10

Na het ontbijt gingen we naar onze eindbestemming van deze eerste rondreis. We hadden een tocht van 300 km voor de boeg. Ons werd aangeraden om een omweg te maken om van Piet Retief eerst naar Amsterdam te rijden en daarna naar Ermelo. Dat was vanwege de weg opbrekingen. Dat klopte, de weg naar Amsterdam was goed berijdbaar maar de weg van Amsterdam naar Ermelo was minder vanwege de vele potholes. Na een laatste stop op de snelweg naar Kempton Park, kwamen we om ca. 13.00 uur aan. Daar werden we verwelkomd door onze kinderen en kleinkinderen die daags te voor aangekomen waren.

Kempton Park
Lucy en Rudy

Einde eerste deel van de reis.

Deel 2 Van onze rondreis nu van Kempton Park naar Kempton Park

Ma 25/10		<p>Eerst de auto opgehaald bij het vliegveld. Ik kreeg een Mercedes Benz 180 mee met nog maar 100 km op de teller. Een heerlijke auto, met automaat. Thuis alles ingeladen en op weg naar Mabalingwe, een bushcamp. Na aankomst bracht een gids ons naar ons privé kamp.</p>		Warmbad Bela Bela Mabalingwe
		<p>Het kalahari bushcamp bestond uit tenten op palen. Elke tent bestond uit een slaapgedeelte met een zitje een douche met toilet. Eigenlijk best luxe. Er waren geen leeuwen maar de rest was er wel. Olifanten en nijlpaarden luipaarden en erg veel verschillende herten. Maar de apen waren er ook. Bij de ingang was een gezamenlijke keuken met alles erop en er- aan. Even daarbuiten een grote kampvuurplaats waar we heerlijk konden zitten en stoken. Elke avond maakten we een</p>		
Di 26/10		<p>Wel apart, slapen in een wildpark zonder omheining zoals b.v. bij de Kruger Wildpark. In het kamp was ook een soort zwembad, eigenlijk was het meer een brandweer put. Het water was niet helder maar een beetje melkachtig.</p>	Warmbad Bela Bela Mabalingwe	
Wo 27/10		<p>Vandaag hebben de kinderen een horse bush trip gemaakt. Terwijl zij aan het paardrijden waren ben ik met twee andere familieleden naar de bush pub gegaan. Maar eerst Jennifer uit het kamp gehaald, die daar was achtergebleven. Bij terugkomst uit de bushcamp een uur later, hadden apen ingebroken. Een 10 tal apen (bobbejanen) waren druk in de weer om de verblijven te doorzoeken op etenswaren. Bij ons werd een zakje chips opengemaakt en de inhoud vonden we niet meer terug. Toen we aankwamen vluchtten ze - na enig lawaai - het bush in. 's Avonds weer heerlijk gebraad.</p>	Warmbad Bela Bela Mabalingwe	
Do 28/10		<p>Elke dag komt een parkwachter om de stand van zaken op te nemen en de vuurplaats schoon te maken en ons te voorzien van nieuw stookhout. Tegen 10.00 uur komt een vriendelijk mevrouw om onze verblijven schoon te maken. Op deze laatste dag hebben Iris en ik nog een horse bush trip gemaakt van 2 uur. Het lijkt wel wanneer je op een paard zit de dieren veel minder</p>		Warmbad Bela Bela Mabalingwe
Vr 29/10	<p>angstig zijn dan in een auto, laat staan lopend. We kwamen neushoorns tegen en dat vonden de paarden niet erg leuk, gelukkig bleven we op afstand.</p>	Tzaneen Magoeba's kloof		

Een drukke dag, alles inpakken en netjes achter laten. Schoonmaken hoefde niet. Het volgende adres was in Tzaneen. Bij Magoeba's kloof lodge. De weg naar Tzaneen was geheel veranderd waardoor we eerst even fout gingen. We kwamen langs een groot nieuw voetbalstadion die aan een achtbaans weg lag. De hele weg was vernieuwd en veel veiliger dan voorheen. De lodges liggen tegen een helling waardoor je een prachtig overzicht had over een dal en de daarop volgende bergketen. De Lodges waren goed verzorgd, een ruime zit- eetkamer met

twee slaapkamers en een niet te grote badkamer. 's Avonds daar gegeten in het restaurant en alles verliep weer prima.

Za 30/10

Vandaag Tzaneen in geweest. Het was een heel andere ervaring als jaren daarvoor. Dat kwam ook omdat het de laatste dag van de maand was en iedereen geld ging uitgeven. Het was zeer druk in de winkelstraten en daar liepen we dan als enige blanken door de winkelstraten. We werden goed bekeken en vooral de wandelwagen waarin Aafke zat was iets apart ook omdat zij blond haar had met strikjes als Pippi Langkous. We zagen vele moeders met kinderen maar geen een met een kinderwagen of wandelwagen, maar in draagdoeken op de rug. Na het winkelen zijn Lucie en ik terug gegaan maar ons verblijf maar stopten bij een winkel annex palmentuin.

Na eerst een kop koffie te hebben gedronken zijn we de tuin ingegaan. Echt een bezoek waard, je liep langs allerlei prachtige bloemen, struiken en bomen. 's Middags heerlijk met zijn allen gezwommen en 's avonds gebarbecued.

Tzaneen
Magoeba's
kloof

Zo 1/11

We vertrokken klokslag negen uur om naar ons laatste verblijf in Sabie te gaan. Een prachtige rit met schitterende bergketens, maar naarmate het later werd, werd het zicht steeds kleiner door de mist. Aan het eind werd het zo mistig dat we ons alleen richtten op de lichten van onze voorganger. Met een snelheid van net 10 km/h reden we Graskop binnen. Net een spookstad in de mist. In Graskop pannenkoeken gegeten. Graskop is een leuk plaatsje. We waren daar ca. 10 jaar geleden ook geweest en toen vond ik er niet veel aan. Wat is veranderd, ik of de stad weet ik niet. Hierna doorgereden naar Sabie. Ons verblijf was weer fantastisch. Sabie's town house ligt aan de rand van Sabie en lijkt wel een beetje op een kasteeltje. De kamers zijn lekker ruim met een prachtige badkamer. Voor het diner moesten we het dorpje in en kwamen in een rustig restaurant. De kinderen gedroegen zich voorbeeldig.

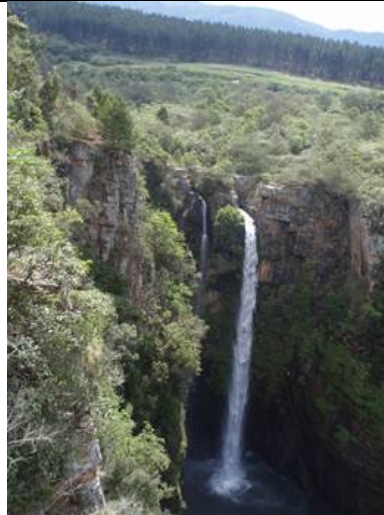
Sabie
Sabie's town
house

Ma 2/11

Het ontbijt was goed verzorgd. Menno, Iris en de kinderen zijn naar de Paul Kruger wildtuin en Jennifer, Lucie en ik zijn naar Pelgrimsrust gegaan. De dames zijn lekker gaan shoppen, ik ben bij een restaurant gaan lezen in mijn e-book. Hierna naar

Graskop gereden en weer gingen de dames shoppen. Op de terugtocht naar de Mac-Mac watervallen gegaan en bekeken. 's Avond gegeten in een Grieks restaurant in Sabie zelf.

Sabie
Sabie's town
house

Di 3/11

Na een goed ontbijt afscheid genomen van onze gastheer en vrouw en de motoren gestart voor de terug reis naar Kempton Park. Nog twee keer gestopt bij een wegrestaurant, dat ziet er allemaal zeer verzorgd uit. Bij Benoni reden we verkeerd en kwamen Johannesburg in de mist binnen. Ze zijn daar volop aan de weg bezig. Na een kleine zoektocht kwamen we weer heelhuids in Kempton Park aan. 's Avonds weer met de complete familie gegeten in de tuin van Lucy en Rudie. Op 6 november was de vakantie weer voorbij en landden we veilig op Schiphol, met een heel tevreden gevoel terugkijkend op een heerlijke tijd met familie, mooie natuur en vriendelijke bevolking in het verre Zuid-Afrika.

Kempton Park
Familie

